

Jaroslav Čajka: Rozhovor

Ano Jiří, slyším tě.

Jsem doma.

Ne, neutekl jsem z nemocnice. Co pořád mluvíš, nech mě to vysvětlit. Nechodím denně k lékaři.

No jsi sice inženýr a ředitel, ale nemusíš vědět vše, chvílinku mlč a poslechni si tátu. Nerozčiluj se synáčku.

Poslouchej, žádnou léčbu a sledování mého zdravotního stavu jsem nezanedbal a ani nehodlám. Chvíli mlč!

Tak poslouchej, mám tu takový zařízení od jedné firmy z Boskovic, pás kolem těla, cosi v posteli a nějaké blbosti kolem sebe...

Ano doma, já nedělám nic na počítači, víš, že počítače nemám rád. No představ si ty chytřej, že ono to funguje, samo, měří teplotu, tlak, pulz a nevím, co si ten doktor vymyslel a fakt to funguje. Když se mi včera udělalo hůř, než jsem našel telefon, už mi volali, řešili s doktorem...

Tak asi ano, jak jinak by to fungovalo než přes ty vaše počítače a mobily...

Tak se laskavě někdy za tatínkem přijed' podívat, vezmi děti, moje milované vnoučata a můžeš se kouknout i na dokumentaci co tu mám, tedy pokud zas nejedeš do Ameriky nebo kam furt lítáš. Jo, tvoje drahá sestra sem denně chodí.

Jo, mám se dobře, ale kdybych vás taky někdy viděl, bylo by i lépe.

Dobrá, dobrá, jsem klidný, jinak už by mi volali, že jsem se rozčilil, to oni poznají. Tak se měj fajn a dík, že aspoň zavoláš!

Pá.

A taky si to můžeš najít na těch tvých super chytrých počítačích hi hi jo, a prý mne mohl i vidět, oooooovšem, kdybys chtěl. No na počítači ty můj synáčku, na počítači, ale radši tady doma. To je jasné. Ahoj!